

Vår släktsaga!

Här är fotot när vi gifte oss den 30 april 1952 men innan dess hade vi träffats, varit ihop som vänner och som förlovade i många år. Våra första möten var omkring 1945 då kanske Ann-Mari var mer intresserad av mig än jag av henne, jag var 20 år och hon 15 och då är 5 år en stor åldersskillnad. Med tiden blev det allt tätare med mötena men som i de flesta förhållandena löpte det inte helt friktionsfritt. Ann-Maris föräldrar sålde sin affär och hon flyttade till Ulricehamn, och då kom det andra intressen i vägen så våra vägar skildes för en tid. En afton i Folkets Park i Norrahammar där dom spelade operetten Ökensången och jag var där med en annan flicka och Ann-Mari också var där tände det till igen och på midsommarafton 1948 i Bondstorp flammade det upp ordentligt, vi smög i buskarna och kom överens om att träffas efter semestern eftersom jag hade bestämt att åka på semester med flickan från Folkets Park.

I september 1948 flyttade Ann-Mari tillbaka till Norrahammar och började arbeta på Konsum. Hon fick ett rum på vinden hos en familj och jag bodde fortfarande hemma hos mina föräldrar, men tillbringade en hel del tid i vindsrummet.

Sommaren 1949 åkte vi på semester på motorcykel i mellersta Sverige och var bland annat i Stockholm. Ann-Mari tyckte att vi skulle förlova oss men jag vill hellre köpa ett par sandaler så då var det tryckt stämning ett tag.

Men till julen samma år gjorde vi slag i saken och förlovade oss.

Ann-Mari hade nu bytt upp sig och fått ett bättre rum i ett nybyggt hus med större yta och kokmöjligheter.

Våren 1950 bestämde vi oss att under semestern vandra i fjällen och gjorde därför långa vandringsturer under helgerna. En lördag gick vi från Norrahammar till Bottnaryd där Ann-Maris föräldrar bodde. Den 11 augusti åkte vi via Stockholm till Bruksvallarna där vi startade vår vandring. Vi gick från Bruksvallarna till Girtibauna vidare till Fältjägarstugan, Helags, Sylarna, Handöl och slutade i Storlien varifrån vi tog tåget hem igen. Biljetten tur och retur Stockholm kostade 43 kronor och 20 öre och rundturen Stockholm-Jämtland-Härjedalen 61 kronor och vi var hemma igen den 27 augusti.

Helagsfjällen

Så var det dags för vår första utlandsresa. Vi var båda medlemmar i SSU som ordnade en resa till Wien. Resan gick med tåg genom ett av kriget sargat Tyskland, vi hade inga liggvagnar utan fick ligga på hatthyllor, bänkar och resväskor som vi ställde mellan bänkarna.

Det hände en hel del under resan. Några klarade inte av att det gick att köpa alkoholhaltiga drycker lätt och billigt, två grabbar gick och lade sig i en förstaklass vagn, vaknade upp på en hel främmande ort och kom till Wien efter tre dagar. Vi bodde på ett slott som hade gjorts om till vandrarhem där flickorna låg i en sal och pojkarna i en annan. Det var en hel del spår av kriget kvar och maten var väl inte den vi var vana vid men vi hade trevliga dagar och kvällar, bland annat såg vi en operett på Wolksooper hade en trevlig kväll på Grinzing och var på en flott restaurang i Winervald och naturligtvis var vi på Pratern och åkte pariserhjulet. Staden var fortfarande ockuperad så militärpoliserna från de fyra segrarländerna åkte varje dag runt i en jeep. En dag besökte vi en stadsdel med nybyggda hus som skänkts av svenska staten och döpt efter vår stadsminister Per Albin Hansson. Väl hemma var vi glada och tacksamma över att vi sluppit undan kriget. Så slutade året 1951 och ett nytt år då mycket skulle hända började.

En ny byggnation hade påbörjats på Tallhöjden i Norrahammar och vi hade ansökt om att få en lägenhet där för att kunna gifta oss och flytta samman. En dag kom en arbetskamrat till mig på jobbet och talade om att vi fått en lägenhet på ett rum och kök en trappa ner som skulle vara

klar under våren. Vi började planera och tänkte gifta oss på Påskafton men lägenheten blev inte klar så det blev istället Valborgsmässafton.

Vigseln ägde rum i Månsarps prästgård, prästen var försenad, det fanns inga tändstickor i huset så vi fick inga ljus på altaret men det gick tydligen bra ändå för vi är efter 51 år fortfarande tillsammans. Middagen efter vigseln hölls i Taberg på Turisthotellet. Det serverades kyckling och glass vilket var mycket exklusivt på den tiden. Under kvällen blev vi infångade, försågs med ögonbindlar och förda ut på planen framför hotellet där en helikopter väntade som tog oss en tur över omgivningarna. På Berget var det Valborgsmässaöld och vi fick sen höra att dom hade hurrat för oss när vi åkte över elden. När vi kom hem till vår lägenhet hade snälla personer möblerat om och lagt en väckarklocka i vår säng som vi som tur var hittade annars hade vi blivit väckta mitt i natten.

Ett par veckor efter giftermålet besökte Ann-Mari doktorn som efter undersökningen gratulerad till den väntade tillökningen och undrade hur länge Fru Gustafsson varit gift. Något förlägen svarade Fru Gustafsson: Två veckor, så säg om inte det var bra tajmat.

Vår semester som blev vår bröllopsresa gick runt sydkusten Kalmar, Ystad, Malmö med avstickare till Köpenhamn, Halmstad, Göteborg, Bottnaryd och hem. Vi bodde på vandrarhem, privatrum och någon gång på hotell. Ann-Mari mådde inte så bra alla gånger och fick offra både till jordens och havets gud. På Langelinje i Köpenhamn smakade det i alla fall gott med en glass.

Till vår första bosättning hade Ann-Mari sett till att vi hade ett välfyllt linneskåp och porslin, glas och bestick. Av hennes föräldrar fick vi en kaffeservis när vi förlovade oss, möblerna vi köpte kostade 2300 kronor, en matta som vi fortfarande har i vardagsrummet kostade 554 kronor och en radio inköptes för 490 kronor allt kontant betalt.

Den 31 augusti 1952 slutade Ann-Mari på Konsum och den 5 november började jag som arbetsstudieman på Norrahammars Bruk med en begynnelselönn på 725 kronor/månad. Under 1952 var vår sammanlagda inkomst 13382 kronor.

På kvällen trettondagsafton 1953 var vi hos mina föräldrar och spelade kinaschack och på natten började det hända saker med Ann-Mari. Jag var orolig men Ann-Mari var lugnet själv och ville inte åka in till BB i Jönköping förrän det blev morgon. När taxin släppte av oss utanför BB fick jag bara ta adjö och gå där ifrån, att få vara med under förlossningen var inte tänkbart, det var bara att ta bussen hem och vänta. För Ann-Mari

blev det en lång väntan med lite hjälp under förlossningen men på kvällen den 6 januari 1953 föddes vår första dotter Marie.

Dagen efter fick jag komma på besök och titta på vår dotter som visades upp innanför ett glasfönster och sedan fick jag sitta en stund hos hustrun och glädjas över att allt gått bra. Första natten hemma sov vi inte mycket, Mari fick hicka efter kvällsmålet och oerfarna som vi var visste vi inte hur vi skulle få stopp på hickandet. Jag gick och bar henne och oroade mig för att det var något som var fel men till slut blev det väl lugnt och vi kunde somna. Här på bilden torkas barnet efter att ha blivit badat i diskbaljan köket.

Ann-Mari var nu hemmafru och några barnbidrag eller familjepenning betalades inte på den tiden. Jag hade nytt arbete så vår sammanlagda inkomst för 1953 blev 8348 kronor en stor skillnad från föregående år. Hur mycket vi betalade i hyra kommer jag tyvärr inte ihåg men våra

utgifter för hushållet under året blev 1686 kronor eller 140 kronor per månad. En månad gick det rakt åt skogen med ekonomin. En middag när jag var hemma kom en nasare och ville sälja "Magnetborsten Perma" med 10 års garanti för 18,50.

Jag var på väg till jobbet och nasaren verkade otrevlig och jag ville inte släppa honom ensam med Ann-Mari så i ren desperation köpte vi en borste. Den månade fick vi vrida på slantarna ordentligt för att ekonomin skulle gå ihop.

Efter ett år den 1 maj 1954 fick vi en lägenhet med två rum och kök i samma område. Lägenheten låg på tredje våningen och var fin bara den inte hade varit så kall, vi hade inte mer än 17 grader i vardagsrummet under nästan hela vintern. När vi nu fick ett sovrum köpte vi sängar, lampor och div. andra möbler för 869 kronor och 25 öre. Årets inkomst blev 9570 kronor och utgifterna för hushållet 2141 kronor eller 178 kr/månad. Våra fortskaffningsmedel under tiden i Norrahammar förutom apostlahästarna var cykel och en remdriven moped av märket Huskvarna.

Sommaren 1955 var osedvanligt varm, Ann-Mari var i slutet av en graviditet och för att få lite svalka tog hon mopeden och jag tog Marie på cykeln och for ut till en närliggande sjö.

Den 9 augusti föddes vår andra dotter Eva. Inte heller den gången kunde jag närvara vid födseln eftersom jag gjorde en repmånad och befann mig i Kalmar.

Två dagar efter händelsen fick jag ett telegram som talade om vad som hänt.

Händelserna i augusti september 1955 fodrar några kommentarer. Den 8/8 åkte jag på repövning, den 9/8 kom farmor Thyra och hämtade Marie och pottan och Ann-Mari åkte in till BB i Jönköping, hur hon kom dit med

moped eller taxi kommer hon inte ihåg och Eva föddes, den 11/8 fick jag det ovan omtalade telegrammet, under en permission den 28/8 döpte vi Eva i Norrahammars kyrka. Den 9/9 kom jag hem från repövningen den 10/9 flyttade vi till Skövde och den 12/9 började jag som skiftgående förman på Volvo Pentaverkens gjuteri.

Flytten till Skövde innebar en betydlig höjning av vår ekonomi jag fick 300 kronor mer per månad och efter en tid började Ann-Mari sy åt hemslöjden och fick en liten men dock inkomst.

Den 13 oktober 1955 levererades per järnväg en röd PV444 inklusive värme och däck med vit sida avsedd för förman K. Gustafsson till Hallenbergs bil Skövde till ett pris av 7717 kronor. Vilket Lyft! Nu kunde vi åka och hälsa på släkten i Småland, se oss omkring i trakten, åka på semester och livet lekte. Man skulle på den tiden köra in motorn så första resan till Småland gick i 50 km/tim och vi tyckte att fortare behövde man ju aldrig köra. Jag tog körkort 1947 och Ann-Mari fick sitt den 8/9 1956. Efter ett år bytte jag arbete och började arbeta dag tid på metodavdelningen i gjuteriet. Vi trivdes mycket bra i Skövde, vi hade en liten kolonilott med en stuga i Karstorp, vi åkte på semester till kusten och hade många goda vänner att umgås med. Den 15/9 1960 bytte vi bil till en midnattsblå Amazon som kostade 12374 kronor.

I slutet av 1960 fick jag en förfrågan om jag kunde tänka mig att börja arbeta på Näfveqvarns Bruks gjuteri. En mörk höstkväll körde vi genom skogarna mot Näveqvarn och började undra vart vi egentligen var på väg. På morgonen visade det sig att vi var i ett litet samhälle vackert beläget vid Bråviken och inte alls långt från Nyköping.

Vi blev lovade ett nytt hus som var under byggnad och en lön på 2000 kronor/månad. Arbetet verkade intressant och ett eget hus i fin miljö verkande lovande så vi bestämde oss för att flytta.

Den 1 februari började jag mitt nya arbete, huset var inte färdigt så jag bodde hos Elsebritt och Stig Broberg under ett par månader tills familjen kom och vi kunde flytta in i det nybyggda huset. Marie hade börjat skolan

i Skövde och Eva började i första klass i Näveksvarn. Vi trivdes mycket bra även i Näveksvarn, somrarna var härliga med närheten till sjön på men vintrarna kunde det vara lite för lite att göra när det inte var någon snö i skogen eller is på viken.

Efter två och ett halvt år ungefär fick jag en ny förfrågan om jag kunde tänka mig att byta arbete och denna gång från AB Bofors i Karlskoga. Jag var intresserad för jag visste att det fanns en teknisk skola där och jag ville försöka att studera till ingenjör. Den 15 augusti 1963 på morgonen började jag på metodavdelningen på Bofors gjuteri och på kvällen började jag på Bergslagsskolan kvällskurs i maskinteknik. Vi flyttade in i en nybyggd fastighet på Såningsvägen med ganska dyr hyra, flickorna gick i Karlbergsskolan och jag gick i skolan på kvällstid måndag, tisdag, torsdag och fredag. Ann-Mari började arbeta på skolbespisningen och så pågick det i tre år. För att få ingenjör examen måste man studera ytterligare två terminer på dagtid så jag fick tjänstledighet utan lön från augusti 1966 till juni 1967 för att fullfölja mina studier. Under den tiden hade vi bara det Ann-Mari tjänade plus ett studiebidrag på 500 kronor att leva på och med två flickor som växte och behövde nya kläder och dåligt med pengar gick symaskinen ibland långt in på nätterna.

Året 1967 började med att Marie konfirmerades i Karlskoga kyrka. I juni var jag klar med mina studier och tog min examen. På semestern bilade och campade vi genom Danmark, Tyskland och Holland och i augusti började Ann-Mari på en kurs i vävning på Bergslagsskolan. Kursen pågick i 20 veckor med 41 timmar i veckan och slutbetyget var Med Beröm och Utmärkt Beröm godkänt, hon fick också en bok om moder svensk textilkonst som premie.

I början av 1968 började vi fundera på att bygga hus. På banken som då fanns i närheten av vår bostad hade en byggmästare ställt ut en modell av ett Götenehus som vi tyckte såg mycket trevligt ut. Vi fick kontakt med byggmästaren och han kunde hjälpa oss med en tomt om vi hade lite pengar att satsa som man sa under bordet. På så vis fick vi tomten på Boängsvägen 46 där ett hus byggdes som vi flyttade in i under dramatiska omständigheter till julen 1968.

Så blev det 1969 jag arbetade i Bofors och Ann-Mari på skolbespisningen. Nu var det Evas tur att konfirmeras och Maries tur att ta en examen, hon gick nämligen i realskolan och fick som en av de sista årskullarna examineras och få en grå mössa. På semestern åkte vi runt med bil i Norge och campade.

I augusti började Ann-Mari som assistent till föreståndaren för skolmåltiderna i Karlskoga.

Under våren 1970 gick Ann-Mari en 120 tim utbildning på Steneby skolan, kursen var en "Instruktionskurs för sysselsättningshandledare". Det nybyggda äldreboendet Torpdalshemmet sökte folk och bland annat skulle en tjänst som arbetsterapeut tillsättas. Ann-Mari sökte och fick tjänsten som hon tillträdde den förste juni 1970. På semestern det året som var den sista som vi åkte bil tillsammans alla fyra gick genom Europa och längst söder ut var vi i Venedig.

Så rullar åren på med arbete och studier. Ann-Mari går två kurser på Stenebyskolan i Småslöjd och Hemslöjdssnickeri, Eva går ut grundskolan 1971 och Marie tar studenten 1972 och läser sedan vidare i Göteborg på universitetet, Eva går ett år på gymnasiet men avbryter och går väv och sykurser i Sandviken, Skara och Karlstad för att sedan börja studera till arbetsterapeut i Örebro och Stockholm. Det blev många flyttlass dom åren.

Efter nästan åtta år på Torpdalshemmet får Ann-Mari vetskap om att Firma Garnboden är till salu. Nu följer en tid med mycket funderande och många diskussioner med ägarinna till affären men den 18 januari 1978 skrevs överlåtelsehandlingarna och en handpenning på 10000 kronor överlämnades till säljaren Lisa Ahlstrand.

Överlåtelsen var från den 1 mars och första öppningsdagen den 3 mars 1978 och första dagskassan var 4516 kronor.

När nu våra flickor flyttat hemifrån tar vi upp ett gammalt intresse och börjar dansa folkdans i Bygdegillet Karlskoga. Så småningom blir vi ledare för gammaldanskurser och kurser i folkdans och har många trevliga upplevelser med dansen både inom och utom landet.

Marie gifter sig 1975 och får tre barn, Johanna 1976, Ola 1978, och Emil 1982. Eva gifter sig 1980 och får också tre barn, Anders 1981, Svante 1983 och Magnus 1987. Vi har under åren rest en hel del med våra flickor och med deras familjer. Med familjerna har vi varit på Kreta, Rhodos och Mallorca och själva har vi varit i Kina, Bali, Amerika, Dominikanska republiken, Thailand samt ett flertal länder i Europa.

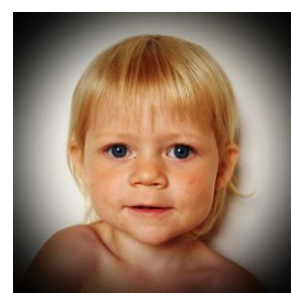
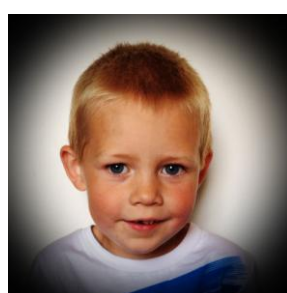
År 1988 fick jag guldklocka för 25 års anställning i Bofors och jag fick också framföra jubilarernas tack till företaget. Efter ytterligare ett år var det så dags att efter att ha varit anställd i olika företag och med varierande uppgifter från år 1939 till år 1989 bli pensionär. Ann-Mari fortsatte med stor framgång sin affärsrörelse till år 1995 då hon säljer den och gör mig sällskap i pensionärlivet. Nu är det år 2003 och vi lever gott och har hälsan och hoppas få fortsätta så ännu några år.

Karlskoga i december 2003

Ja det var då det!

Nu är det 2010 och mycket har hänt, Två av våra barnbarn har gift sig och bildat familj. Johanna åkte till Frankrike och gifte sig med Antoine och Emil for till Skåne och äktade Cecilia. Johanna och Antoine hämtade 2009 en pojke född 2007 i Kina som heter Felix, en livlig krabat, Emil och Cecilia har fått två barn Ludwig 2007 och Ann-Mari Elsa 2010.

Nu har det gått ett par år igen och vi skriver 2012. Ännu ett barnbarn gift sig nämligen Svante som augusti i år gifte sig i Strängnäs domkyrka med Eva Gellerskog vars efternamn nu även gäller för Svante. Ola har ett förhållande med Åsa Hellgren, de är sambo och har fått en son som heter Algot Helmer Anton och som föddes den 24 november 2011..

Anders är f.n. Desk officer på Försvarsstaben och bor i Stockholm vilket även Ola som är IT pro evangelist för Microsoft gör. Svante bor i

Strängnäs och jobbar son controller på Bring city mail i Stockholm, Emil jobbar på Resurs Bank i Hälsingborg och bor i Höganäs bara Magnus bor kvar i Karlskoga och studerar för närvarande i Örebro.

Under året har det också hänt att vi har firat diamantbröllop vilket betyder att vi varit gifta i 60 år. Våra barn hade kontaktat en fotograf som kom hem hit och tog en massa bilder som sedan blev

ett trevligt album. Karlskoga tidning hade också uppmärksammat

händelsen så en reporter och en fotograf kom hit och det resulterade i en helsida i tidningen med foto och intervju.

.Ann-Mari hade lagat en trerätters middag i stil med den som bjöds vid bröllopet den 30 april 1952 på Turisthotellet i Taberg. Vädret var vackert, alla var här utom Ola, Åsa och Algot så det blev en lyckad dag.

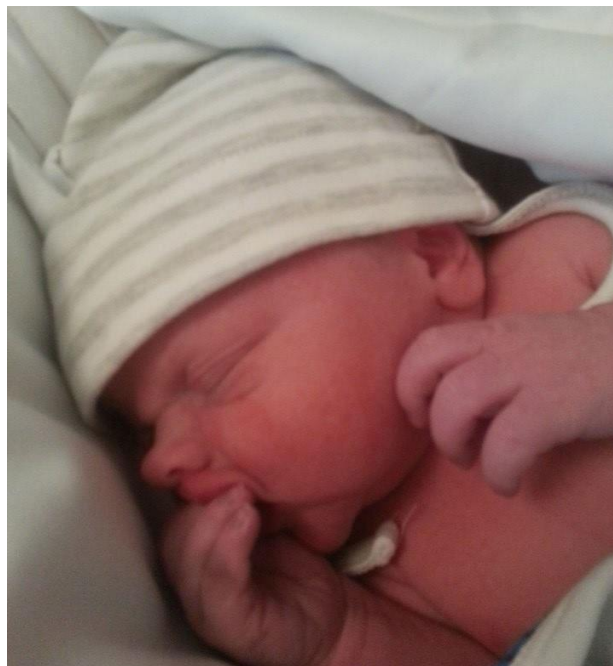
Så var det dags att datera upp släktsagan igen. Det är nu november 2013 och en hel del har hänt under året.. Johanna och Antoine har varit i Kina och hämtat en liten flicka som heter Tova och som blir 3 år den 19/11 2013

Ola och Åsa har också fått tillökning i familjen. Den 5/9 2013 fick de en dotter som skall heta Selma.

Dessutom har Eva Och Calle fått sitt första barnbarn, det är Svante och Eva som den 7/11 fick en son som skall heta Viktor

Familjen växer och barnbarnen flyttar runt, Johanna bor numera i Frövi, Ola på Hägerstensåsen, Anders i Årsta, Svante på Runda vägen i Bromma men Emil är kvar i Höganäs och Magnus bor fortfarande i Karlskoga men har lägenhet i Karlberg. Själva har vi ännu möjlighet att bo kvar i huset som väl är.